วิทยานิพนธ์เรื่อง	ปัญหากฎหมายการส่งออกอาหารของประเทศไทย ศึกษากรณีการส่งออกผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังของไทยไปยังตลาดประชาคมยุโรป
คำสำคัญ	มันสำปะหลัง
นักศึกษา	เกษม แสงซื่อ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.วิสูตร ตุวยานนท์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร.รุ่งแสง กฤดยพงษ์
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายธุรกิจ
พ.ศ.	2555

บทคัดย่อ

ยุโรปเคยนำเข้ามันสำปะหลังในปริมาณที่สูงมาก เดิมทีเดียวเพื่อใช้ทำขนม แต่ต่อมาส่วนมากจะนำเข้าเพื่อใช้เป็นอาหารสัตว์ซึ่งนอกจากจะมีคุณค่าทางอาหารสูงมากแล้ว ยังราคาถูกและประหยัดกว่าอาหารสัตว์ที่ผลิตในยุโรปมาก จึงมีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการผลิตอาหารสัตว์ของฝรั่งเศส ซึ่งเป็นผู้ผลิตและส่งออกอาหารสัตว์ไปจำหน่ายในยุโรปรายใหญ่ที่สุด ฝรั่งเศสจึงพยายามหาหนทางที่จะลดปริมาณนำเข้ามันสำปะหลังจากประเทศไทยให้มากที่สุด ซึ่งภายใต้ระบอบของ GATT การจำกัดโควต้าการนำเข้าสินค้าเป็นสิ่งที่ต้องห้าม แต่ถ้าประเทศผู้ส่งออกเป็นผู้จำกัดปริมาณการส่งออกของตนเองก็สามารถกระทำได้ ฝรั่งเศสพบว่าการรวมตัวทางเศรษฐกิจของยุโรปให้เป็นระบอบ "ตลาดร่วม" ซึ่งเป็นสหภาพศุลกากร (Customs Union) ที่ต้องมีการปรับพิกัดและระบอบศุลกากรของประเทศสมาชิกให้เท่ากันทุกประเทศ เป็นโอกาสดีที่สุดที่จะทำให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์นั้นได้ จึงแบ่งประเภทของแท่งมันสำปะหลัง (Cassava Pallets) ออกเป็น 2 ประเภท คือ แบ่งเป็นแท่งมันสำปะหลังที่ทำจากมันเส้น (Cassava Roots) กับที่ทำจากแป้งมัน โดยกำหนดพิกัดศุลกากรสำหรับแท่งมันสำปะหลังประเภทแรกไว้ให้เก็บภาษีได้เพียง 6 % แต่ในส่วนของแท่งมันสำปะหลังประเภทที่สองสามารถเก็บภาษีได้สูงถึง 18 % แล้ว จึงเสนอให้ประเทศไทยเลือกเอาว่าจะจำกัดปริมาณการส่งออกมันสำปะหลังไปยุโรปให้เหลือเพียง 5 ล้านตันต่อปี โดยให้เรียกเก็บภาษีสำหรับมันสำปะหลังอัดเป็นแทงจากประเทศไทยเพียง 6 % ไม่ว่ามันอัดแท่งนั้นจะทำจากมันเส้นหรือทำจากแป้งมันก็ตาม แต่ถ้าประเทศไทยปฏิเสธข้อเสนอนี้ก็เสี่ยงต่อการที่อาจต้องเสียภาษีถึง 18% โดยประเทศไทยตระหนักดีว่าในเมื่อไทยซื้อเครื่องจักรที่ใช้อัดแท่งมันสำปะหลังมาจากฝรั่งเศส ๆ ย่อมทราบดีว่าในช่วงหนึ่งของกระบวนการอัดมันสำปะหลังออกมาเป็นแท่ง

SPU CHONBURI

เครื่องจักรต้องแปรสภาพหัวมันให้เป็นแป้งมันเสียก่อนจึงต้องยอมทำตามข้อเสนอของฝรั่งเศส ปล่อยให้มีมันสำปะหลังส่วนเกินเหลืออยู่ในประเทศไทยอย่างมากมาย ทั้งนี้หนทางออกที่เหลือสำหรับประเทศไทยคือต้องทำตามคำแนะนำของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยนำมันสำปะหลังส่วนเกินไปใช้ผลิตแก๊สโซฮอล์ แต่ก็เป็นที่น่าเสียดายที่มีปัญหาว่ามันสำปะหลังส่วนเกินที่จะป้อนเข้าโรงงานผลิตแกสโซฮอล์นั้นมีปริมาณและความสม่ำเสมอไม่เพียงพอที่จะทำให้วิธีแก้ปัญหานี้ให้มีความคุ้มค่าอย่างยั่งยืนได้

SPU CHONBURI

THESIS TITLE	LEGAL PROBLEM REGARDING FOOD EXPORTING OF THAILAND STUDY THE CASE OF CASSAVA EXPORTING OF THAILAND TO EUROPEAN COMMUNITY MARKET
KEYWORD	CASSAVA
STUDENT	KASEM SANGSUE
THESIS ADVISOR	PROF. DR. VISOOT TUVAYANOND
THESIS CO-ADVISOR	DR. RUNGSAENG KITTAYAPONG
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAWS PROGRAM IN BUSINESS LAW
YEAR	2012

ABSTRACT

Europe used to import a large quantity of cassava from Thailand. At first for making pastries and later mainly as animal feeds, which have proven to be not only very nutritious but also much cheaper and more economical than animal feeds produced in Europe and thus highly detrimental to France, which was Europe's biggest producer and exporter of animal feeds. To protect its animal feeds production industry, France sought the ways and means to curtail the import of cassava from Thailand, but it could not do so, because, under the GATT regime, limiting the quota for an import by the importing country was a non-tariff barrier, which was prohibited, but an auto-limitation of the quoto by the exporting country was permissible. France found that the integration of Europe into the "Common Market", which was a customs union, that required a harmonization of the customs tariffs and regime, was its best opportunity to achieve such an objective by dividing cassava pallets into 2 categories: the one made from cassava roots and the one made from cassava flour, fixing the tariff for the first category at 6%, and 18% for the second category. Then offered 2 choices to Thailand to either choose the auto-limitation of its export quota to Europe to 5 million tons per year and be levied the import duty at only 6%, regardless of whether they were made from cassava roots or cassava flour, or declining such an offer and risked being levied an import duty at 18%. Thailand, realizing that France, from whom it had purchased the machine that turned its cassava into cassava pallets, knew that somewhere along the line in the process of turning the cassava roots into cassava pallets, the cassava roots

SPU CHONBURI

had to be first turned into cassava flour, was compelled to yield to the blackmail of France by self-limiting its export quota to Europe to 5 million tons per year, leaving thus a large surplus of cassava that could not be exported in Thailand. The only solution to the problem left for Thailand is only to follow the advice of H.M. the King by utilizing the surplus of its cassava products for the production of the gasohol, but, Alas!, the quantity of the cassava surplus to feed the gasohol production plants is not adequate and regular enough to make it sustainably viable for such an endeavor.

SPU CHONBURI